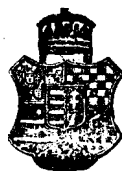

Megjelent 1918. évi június hó 7-én.

MAGY.

KIR.

SZABADALMI

HIVATAL

SZABADALMI LEIRÁS

72142. szán.

II/b. OSZTÁLY

Tartós égésű kályha.

GERHARDT AUGUST KERESKEDŐ SCHÖNAUBAN.

A bejelentés napja 1917 szeptember hó 8-ika.

A jelenleg használt tartós égésű kályháknak az a hátrányuk van, hogy a tüzelő anyagot nem használják ki teljesen, tehát a kályhában képződő gázok kifejlődése nem tökéletes s ennek következtében kellemetlen szag lép fel. Azonkívül a kályhában lerakódások keletkeznek, amelyek a kályhát nagyon elcsúfítják.

A találmány tárgya oly tartós égésű kályha, amely a fenti hátrányoktól mentes és a képződő füstöt hatásosan elégeti. Ezt különböző csatornáknak, illetve fűtőaknáknak sajátos elrendezésével érjük el. A töltőakna oldalt van elhelyezve, úgy hogy a találmány szerinti berendezés cserép-kályhákba való utólagos geépítésre is igen alkalmas.

A találmánynak egy kiviteli alakját a mellékelt rajz tünteti föl, amelyen az

1. ábra a kályha szélesebb homlokoldalának, a

2. ábra pedig a töltőakna felőli oldalának nézete, ahol a szakadozott vonalak az ábrázolás egyszerűsítésére elhagyott elülső illetve hátsó falban lévő s az alábbi leírásban ismertetendő berendezéseket jelzik.

A találmány szerint a tüzelő anyag betöltésére szolgáló akna oldalt van el-

rendezve. Ezen oldal homlokfala az (1) vaslemezéből áll, amelyen csatornák és ajtók vannak kiképezve.

A tüzelő anyag a (8) ajtón töltetik be a (7) aknába, honnan a (20, 20¹) rostélyra jut. A rostély 20 része lejtősen halad hátrafelé, míg kisebbik (20¹) része meredekbben emelkedik és úgy van behelyezve, hogy alkalmas szerkezet segítségével elbillenthető és ezáltal nagyobb salakdarabok üzem közben zavar nélkül eltávolíthatók. A hamútartóhoz a (3) ajtó vezet. A rostély előtt a (30) kerethen (31) lyukak vannak kiképezve, amelyeken át a tüzelő kamrába friss levegő jut. A tüzelő kamra (4) ajtója csillámlappal és belső rácsos védőajtóval van ellátva.

Hogy a betöltött tüzelő anyag egyenletesen vezetessék a rostélyra, a tüzelő kamra (4) ajtója fölött egy rézsútos (10) terelő nyelv van elrendezve. Az (1) homlokfal és a (9) hátsó fal között a (6) kamra fekszik, amely a homlokfalnak (5) szabályozóval ellátott (21) nyílásán keresztül friss levegőt szív be s ezen levegő a (9) hátsó fal (22) nyílásain át a (7) töltőaknába lép. Itt aztán az esetleg képződő desztilláció — gázokkal elegyedik és a (9) hátsó fal (23) nyílásain át a (4) ajtó,

ill. a (6) kamra melletti (2) csatornába áramlik és lefelé haladva a (20, 20¹) rostély alá jut, honnan közvetlen elégsre kerül. A belépő friss levegőnek ezen útja következtében a töltőakna és a tüzelő anyag hűtve marad, tehát a fölhalmozott tüzelő anyag nem gyúladhat meg idő előtt. Minthogy a desztillációgázok elvezettetnek és elégnek, kellemetlen szagok nem képződhetnek.

A kályha másik széles oldalán a töltőaknát a (11) fűtőkamra határolja, amely célszerűen vasból készül és a (12) számú falon nyugszik, úgy hogy túlságos fölhevülés ellen meg van védve. Az elülső falnak szabályozóval ellátott (24) nyílásán belépő levegő a 11 kamrában fölmelegszik, azonban a töltőaknát egyúttal hűti is és a kályhát a keskeny oldalon fekvő (25) nyíláson hagyja el, hogy fűtőhatást fejtsen ki.

A (11) fűtőkamra mögött a (15) csatornával ellátott (14) tűzhíd foglal helyet, amely a (17) samottréteggel borított (16) vastestből áll, azonban teljesen samottból is készülhet. A hidba a 26 nyíláson keresztül alúlról hideg levegő lép, amely fölmelegszik és a hidat a homlokfal (27) nyílásán hagyja el, hogy a helyiséget fűtse.

A hid fejét a kis oldalsó (19) lyukakkal ellátott (18) csődarab alkotja, amely a kályha homlokfalának szabályozóval ellátott (28) nyílásán levegőt szív be és azt a hídon keresztül a kürtő felé vonuló még teljesen ki nem használt gázokhoz vezeti, úgy hogy ezek még egyszer elégnek. Ennek folytán nemcsak az összes füst elég, tehát füstmentes tüzelés létesül, hanem a tüzelő anyag is legmagasabb hatásfokáig kihasználódik.

A leírt kályha lábakra vagy talpazatra helyezhető s közönséges kályha módjára tölthető meg. Beszerzése nem költséges s amellet a tüzelő anyag kihasználása által nagy üzemköltséget takarít meg.

SZABADALMI IGÉNYEK.

1. Tartós égésű kályha, jellemezve azáltal, hogy a töltőakna a kályha oldalán van beépítve és egyefől a (2) csatornákkal ellátott (1) homlokfal, másfeől pedig egy (11) fűtőakna között foglal helyet, amely a friss levegőt beszívja fölmelegíti és a homlokfal nyílásain keresztül fűtőhatás létesítése céljából kibocsátja, mimellet a rostély mögött a fűtést elősegítő, légkeringést előidéző (14) tűzhíd van elrendezve, amelynek egy csatornáján átvonuló légáram az eltávozni akaró gázoknak újbóli elégetését idézi elő.
2. Az 1. igénypont szerinti kályha kiviteli alakjai jellemezve azáltal, hogy az (1) homlokfal és a (9) hátsó fal között a friss levegő bevezetésére szolgáló (6) kamra és két oldalsó (2) csatorna van elrendezve, amelyek a desztilláció-gázokkal keveredett levegőt elégetés céljából a rostély alá vezetik, hogy kellemetlen szagok ne képződjenek és a (11) fűtőaknával együtt a töltőakna és tüzelő anyag is hűtve legyen s ez utóbbi idő előtt meg ne gyúladhasson.
3. Az 1. igénypont szerinti kályha kiviteli alakja, jellemezve azáltal, hogy a (20, 20¹) rostély mögött elrendezett (14) tűzhíd a levegőt alúlról szívja be és fölmelegítés után a fűtendő helyiségbe vezeti.
4. Az 1. igénypont szerinti kályha kiviteli alakja, jellemezve azáltal, hogy a tűzhíd fölött egy (18) csődarab van elrendezve, amely a kályha homlokfalának (28) nyílásán beáramló friss levegőt az eltávozni szándékozó, még teljesen ki nem használt gázokhoz vezeti oly célból, hogy ezek még egyszer elégjenek s füstmentes tüzelés mellett a tüzelő anyag hatásosan kihasználható legyen.

(1 rajzlap melléklettel.)

Tartós égésű kályha.

GERHARDT AUGUST KERESKEDŐ SCHÖNAUBAN.

